

Prima instanță: Judecătoria Comrat (S. Gubenco)

Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (jud. A. Curdov, G. Colev, Șt. Starciuc)

Î N C H E I E R E

09 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Oleg Sternioală

Valentina Clevadî

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de Întreprinderea Individuală „Ghek Oguz-Dobrov” și Piotr Leicovici în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Piotr Leicovici împotriva Întreprinderii Individuale „Ghek Oguz-Dobrov” cu privire la încasarea restanței la salariu, penalității de întârziere, compensarea pierderilor la plățile salariale și încasarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din 19 mai 2016, prin care s-a admis apelul declarat de Piotr Leicovici, s-a casat parțial hotărârea Judecătoriei Comrat din 27 ianuarie 2016 și s-a emis în partea casată o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă :

La 19 septembrie 2014, Piotr Leicovici a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva ÎI „Ghek Oguz-Dobrov” solicitînd inițial încasarea restanței la salariu în mărime de 20340 lei, penalității de întârziere în legătură cu reținerea salariului în mărime de 9170,5 lei, compensarea pierderilor la plățile salariale în legătură cu inflația în mărime de 1862, 8 lei (în total 31373, 3 lei), calculate pînă la data de 29 august 2014, încasarea penalității de întârziere în legătură cu reținerea salariului și compensarea pierderilor la plățile salariale în legătură cu inflația începînd cu 29 august 2014 pînă la intrarea în vigoare a hotărîrii judecătorești.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că în luna ianuarie 2012 s-a angajat

la ÎI „Ghek Oguz-Dobrov” în funcția de jurist, cu salariul lunar de 600 lei. A activat în cadrul ÎI „Ghek Oguz-Dobrov” pînă la 01 iulie 2014.

La 01 iulie 2014 a scris cerere pentru acordarea concediului de odihnă cu ulterioara concediere din funcție. Pînă la data respectivă pîrîtul nu i-a achitat salariul pentru perioada lucrată și nici indemnizația de concediu.

Indică că, rezultînd din prevederile art. 142, art. 143 Codul muncii, salariul urma a fi achitat lunar, iar la încetarea raporturilor de muncă se efectuează toate plățile aferente la ziua concedierii.

Susține că, în cererea pe numele administratorului pîrîtului a solicitat acordarea concediului anual de odihnă pentru anii 2013-2014, să fie eliberat din funcția deținută la expirarea perioadei de concediu și să-i achite în mod de urgență datoria la salariu pentru perioada lucrată și indemnizația de concediu.

Declară că, pînă în prezent nu i s-a achitat datoria la salariu și indemnizația de concediu, iar în baza art. 330 alin.(2) Codul muncii, pentru fiecare zi de întîrziere urmează să-i achite 0,1 % din suma neachitată în termen.

Afirmă că, în temeiul art. 145 Codul muncii, pîrîtul urmează să-i achite salariul majorat rezultînd din coeficientul inflației.

Remarcă că, la data de 28 august 2014 a adresat o cerere prealabilă pîrîtului, care a rămas fără examinare și careva răspunsuri în scris nu a primit.

La 29 decembrie 2014, reclamantul a depus o cerere, prin care a solicitat în temeiul art.art. 90,329-332 Codul muncii, compensarea prejudiciului moral pentru neachitarea salariului, echivalentul a trei salarii medii lunare în sectorul economic la data adoptării hotărîrii.

La data de 06 iulie 2015, reclamantul a depus cerere de concretizare, solicitînd suplimentar încasarea penalității de întîrziere în legătură cu reținerea salariului în mărime de 5 979,96 lei pentru perioada 29 august 2014-06 iulie 2015 și compensarea pierderilor la plățile salariale în legătură cu inflația în mărime de 1 647, 54 lei.

Prin hotărârea din 27 ianuarie 2016 a Judecătoriei Comrat s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Piotr Leicovici împotriva ÎI „Ghek Oguz-Dobrov” cu privire la încasarea datoriei la salariu în mărime de 20 340 lei, penalității de întîrziere în legătură cu reținerea plăților salariale în mărime de 15 150,46 lei, compensarea pierderilor la plățile salariale în legătură cu inflația în mărime de 3 510,34 lei și încasarea prejudiciului moral echivalentul a trei salarii medii lunare în sectorul economic.

La data de 23 februarie 2016, Piotr Leicovici a depus apel împotriva hotărîrii din 27 ianuarie 2016 a Judecătoriei Comrat, solicitînd casarea hotărîrii, cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere integrală a pretențiilor.

Prin decizia din 19 mai 2016 a Curții de Apel Comrat s-a admis parțial cererea de apel depusă de Piotr Leicovici și s-a casat hotărîrea din 27 ianuarie 2016 a

Judecătoria Comrat în partea respingerii încasării restanței la salariu în mărime de 20340 lei și a penalității de întârziere în mărime de 15150,46 lei, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte prin care s-a încasat din contul ÎI „Ghek Oguz-Dobrov” în beneficiul lui Piotr Leicovici restanța la salariu în mărime de 20340 lei și penalitatea de întârziere în mărime de 15150,46 lei. Concomitent, s-a decis încasarea contul ÎI „Ghek Oguz-Dobrov” în beneficiul statului a taxei de stat în mărime de 1064 lei pentru depunerea acțiunii în instanța de judecată și a taxei de stat în mărime de 798 lei pentru depunerea apelului. În rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută fără modificări.

ÎI „Ghek Oguz-Dobrov” la 17 august 2016 a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei Curții de Apel Comrat din 19 mai 2016 și menținerea în vigoare a hotărârii judecătoria Comrat din 27 ianuarie 2016.

În motivarea cererii de recurs ÎI „Ghek Oguz-Dobrov” a invocat, că decizia Curții de Apel Comrat din 19 mai 2016 este ilegală și neîntemeiată, deoarece a fost emisă cu încălcarea a normelor de drept material, procedural cât și circumstanțele de fapt constatate de instanța de apel au fost interpretate și aplicate eronat, temeuri specificate la art.432 CPC.

Consideră că, afirmațiile lui Piotr Leicovici precum că de fapt el a fost admis la locul de muncă la ÎI „Ghek Oguz-Dobrov” sunt declarative. Piotr Leicovici nu a prezentat cererea de angajare în funcție de jurist, copia contractului individual de muncă încheiat în anul 2012, copia carnetului de muncă. Neprezentarea de către reclamant a actelor sus numite atestă faptul că, din anul 2012 Piotr Leicovici nu a avut careva raporturi de muncă cu ÎI „Ghiochi-Oguz-Dobrov”.

La 19 august 2016, Piotr Leicovici a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea parțială a deciziei Curții de Apel Comrat din 19 mai 2016 și pronunțarea unei noi hotărâri prin care de la ÎI „Ghek Oguz-Dobrov” să fie încasată penalitatea de întârziere în legătură cu reținerea salariului în mărime de 8 319,06 lei, încasarea penalității de întârziere în legătură cu reținerea salariului pentru perioada 20 august 2016 până la data examinării recursului, încasarea prejudiciului moral nu mai puțin de 15 000 lei și compensarea pierderilor la plățile salariale în legătură cu inflația.

În motivarea cererii de recurs Piotr Leicovici a invocat, că decizia Curții de Apel Comrat din 19 mai 2016 este ilegală și neîntemeiată, deoarece a fost emisă cu încălcarea normelor de drept material, procedural cât și circumstanțele de fapt constatate de instanța de apel au fost interpretate și aplicate eronat.

Declară că, nu este de acord cu decizia Curții de Apel Comrat din 19 mai 2016 din motiv că instanța de apel nu s-a expus în privința încasării penalității de întârziere în legătură cu reținerea salariului și compensarea pierderilor la plățile salariale în

legătură cu inflația începând cu 29 august 2014 pînă la intrarea în vigoare a hotărîrii judecătorești. Indică că, în cererea de chemare în judecată a solicitat încasarea sumei date.

Opinează că, instanța de apel urma să ia în considerare că începînd cu septembrie 2015 și pînă în prezent interesele sale au fost reprezentate și urmau a fi reprezentate de avocatul acordat de Oficiul Teritorial Comrat al Consiliului Național pentru Asistență Juridică Garantată de Stat, căruia a adresat o astfel de cerere și nu i s-a refuzat.

Menționează că, dacă avocatul său nu și-a îndeplinit obligațiile sale prin calcularea penalității de întîrziere în legătură cu reținerea salariului și compensarea pierderilor la plățile salariale în legătură cu inflația începînd cu 29 august 2014 pînă la intrarea în vigoare a hotărîrii judecătorești, instanța de apel urma să examineze cererea sa de apel motivată și să se expună asupra argumentelor acesteia și în lipsa sa sau a avocatului său.

Recurentul, Piotr Leicovici susține că, i-a fost cauzat prejudiciul moral, suferințe psihice prin faptul că nu era angajat în câmpul muncii în perioada iulie 2014 pînă pe data 29 august 2015 din această cauză avea situația materială precară.

Consideră că, prin hotărîrea instanței de fond și decizia Curții de Apel Comrat în mod ilegal i s-a respins cerința privind repararea prejudiciului moral.

În conformitate cu art. 434 al. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că, decizia instanței de apel a fost pronunțată la 19 mai 2016, expediată părților de către Curtea de Apel Comrat la 17 iunie 2016 (f.d. 197 vol.I), copia deciziei motivate a instanței de apel a fost recepționată de către Piotr Leicovici la data de 22 iunie 2016 (f.d. 200 vol.I), confirmarea privind recepționarea de către ÎI „Ghek Oguz-Dobrov” la materialele dosarului lipsește.

Astfel, recursurile depuse la data de 17 august 2016 de către ÎI „Ghek Oguz-Dobrov” și de către Piotr Leicovici la data de 19 august 2016 se consideră depuse în termen.

Examinînd temeiurile recursurilor în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursurile depuse de către ÎI „Ghek Oguz-Dobrov” și de către Piotr Leicovici urmează a fi declarate inadmisibile, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Complețul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de de către ÎI „Ghek Oguz-Dobrov” și de către Piotr Leicovici sunt declarative și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că argumentele invocate de către ÎI „Ghek Oguz-Dobrov” și de către Piotr Leicovici în cererile de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar. Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebaït și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de către ÎI „Ghek Oguz-Dobrov” și de către Piotr Leicovici, ca inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursurile declarate de către Întreprinderea Individuală „Ghek Oguz-Dobrov” și de Piotr Leicovici, se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Oleg Sternioală

Valentina Clevadi